

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]

PRIMEJDIA DIN PUȚ

[Continuare de pe pagina 3] ... acasă, seara târziu, a încredințat încă o dată munca și muncitorii în paza lui Dumnezeu și s-a culcat în pace, cu gândul că a făcut totul bine, tot ce îi stătea în puteri.

A adormit curând și a visat. Vedeă foarte deslușit puțul în care erau muncitorii.

A examinat amănunțit fiecare loc, dacă sunt bine proptite și dacă nu amenința vreo prăbușire.

Dintr-odată i s-a făcut foarte cald. Într-o parte a văzut o crăpătură căscată în sol. Cu o seară înainte n-o văzuse.

Cu groază și-a dat seama că acolo îi pândeă pe muncitori o nenorocire, se va prăbuși o parte a puțului.

L-a apucat o teamă febrilă. Dar este absurd. – Fusesse doar un vis.

În îngrijorarea sa a căutat adăpost în rugăciune și s-a încredințat pe sine și pe muncitorii săi sub ocrotirea Păzitorului lui Israel, care nu doarme și nu aștește.

Ceasul din turnul bisericii din apropiere a bătut ora două când S. s-a culcat din nou.

A adormit și din nou a visat, cu o claritate vie, că într-un anumit loc îi pândește primejdia în adânc pe muncitorii care nu bănuiau nimic.

Iar s-a trezit scaldat în sudoare. S-a sculat, și-a trezit soția și i-a spus în câteva cuvinte ce-l chinuiește.

Aceasta a încercat să-l liniștească și să-l determine să rămână acasă.

Totuși nu s-a lăsat reținut mai mult. Tocmai bătea ora patru când a închis ușa casei în urma lui. A fugit cât a putut de repede spre puț. A aprins o lumină și a cercetat fără zgomot marginile puțului.

Și iată că aici, exact în locul pe care l-a văzut de două ori în vis, era o crăpătură căscată, unde pământul deja începea să se lase. Graba era necesară, dar nu era prea târziu. Cu voce tare a strigat în jos, în puț :

„*Veniți imediat toți sus !*” Speriați, întrebându-se cine le-ar putea da în noaptea întunecoasă, la gura puțului, un asemenea ordin, muncitorii au urcat grăbiți, au ieșit și au fost cât se poate de mirați să-l vadă stând înaintea lor, cu fața lividă, pe angajatorul lor.

Nu era mult timp de pierdut. Cu groază au aflat că într-o jumătate de oră ar fi fost prea târziu, că ar fi fost îngropați de vii în puțul năruit.

Au lucrat până dimineața, cu puteri sporite și unite, să consolideze iar puțul și să evite nenorocirea. Și când a răsărit soarele de dimineață, s-a suit spre cer o fierbinte rugăciune de mulțumire. –

[Continuarea în numărul viitor ! Preluare din cartea : „Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? ! O culegere de povestiri din viață ! Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt ! Editura : Frații Doenges din Dillenburg ! Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

ROMÂNIA | CARAȘ – SEVERIN | REȘIȚA | STRADA CASTANILOR | NR. 119 | COD 320 030 | NR. TEL. DAN 0742 061 905

ANUL XI, NR. 507 27 IULIE 2025 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Cântări sonore și cântări tăcute
- Lumini peste veacuri (II)
- Cum pot fi mântuiți ?
- Primejdia din puț

„Dumnezeu vorbește însă, când într-un fel, când într-altul ...”. [IOV 33 : 14]

Editorial. *Cântări sonore și cântări tăcute*

„Domnul este tăria mea și scutul meu ; **în El mi se încrede inima și sunt ajutat.** De aceea îmi este plină de veselie inima și-L laud prin cântările mele.” (Psalmul 28 : 7)

Acum câțiva ani, un soldat era de santinelă în fața pulberăriei din Saarburg (Lorena). În liniștea nopții a cântat tare în garda lui solitară această cântare :

<i>Am avut parte de-ndurare,</i>	<i>Spălat în sângele Mielului.</i>
<i>Deși eu n-am meritat-o ;</i>	<i>Cum și de ce s-a-ntâmplat așa ?</i>
<i>O socotesc minune mare,</i>	<i>E-ndurare, nu-i altceva.</i>
<i>Inima-mi n-a căutat-o.</i>	<i>Aceasta, Doamne-Ți mărturisesc,</i>
<i>Acum știu : plin de încântare</i>	<i>C-o laud, de-ntreabă cineva :</i>
<i>Laud această îndurare !</i>	<i>Pot doar îndurare s-o numesc,</i>
<i>Eu doar mânie am meritat</i>	<i>Așa îmi spune inima.</i>
<i>Totuși, voi fi în harul Lui.</i>	<i>Mă plec și-s plin de încântare</i>
<i>Însuși El cu Sine m-a-mpăcat</i>	<i>Și laud această-ndurare !</i>

Subofițerul de serviciu a auzit cântatul și în ziua următoare l-a raportat pe cântăreț la căpitan pentru pedepsire. Avea dreptate, soldatul nu avea voie să cânte în gardă. Cu toate acestea, Domnul a transformat problema în binecuvântare.

La apel, căpitanul l-a chemat pe cântăreț în fața frontului : „Cum ați ajuns să cântați în post ?”

„Domnule căpitan, tocmai mi-a venit așa în inimă și atunci am cântat o cântare.”

„Ce ați cântat ?”

„Am cântat : **Am avut parte de îndurare.**”

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

A cântat cântarea și astfel compania a auzit toată îndurarea lui Dumnezeu, care întinde mâinile spre toți oamenii.

Apoi căpitanul a întrebat : „*Acasă la dumneavoastră mai există astfel de oameni ?*”

„*Desigur, domnule căpitan.*”

„*Intrați la loc !*”

Problema a fost încheiată, Isus a fost cinstit și a onorat acest copil al lui Dumnezeu, care cu siguranță a avut motiv să-i mulțumească lui Dumnezeu pentru un asemenea căpitan.

Că harul lui Dumnezeu poate să facă inima omului atât de fericită, încât trebuie să cânte despre Dumnezeul care este tăria și scutul lui, despre aceasta lumea nu știe nimic ...

Spiritul unei trupe ca și a unei case sau al unui individ, se recunoaște după cântece.

Există cântece atât de ordinare, încât nici o fată cumsecade nu are voie să le audă și încât părinții bine intenționați se rușinează când își zăresc fiii printre cântăreți.

Oameni care cântă cântece ordinare, sunt „*niște valuri înfuriate ale mării, care-și spumegă rușinile*”. (compară cu Iuda 13.)

Orice cântec îl înalță pe om sau îl coboară.

Cercetează-ți cântecele pe care le cânti singur sau împreună cu alții !

În cântece există o putere pentru a lega inimile.

Cântărețul american Sankey a condus mii de oameni la Isus prin cântecele lui minunate, cântate cu credință și rugăciune, pe care în parte le-a compus singur și aproape pe toate le-a pus pe note.

Dar există câțiva oameni care se

pot lăuda că prin cântecele lor păcătoase, ordinare, au legat pe mulți în slujba păcatului.

Dumnezeu le-a dat oamenilor vorbitul și cântatul – ce am făcut noi cu ele spre cinstea lui Dumnezeu ?

În slava lui Dumnezeu, cântările celor răscumparați vor răsună în ceruri spre onoarea lui Isus.

„*Tu ai răscumpărat pentru Dumnezeu cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam.*”

Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru și ei vor împărați pe pământ”. (Apocalipsa 5 : 9 - 10)

Dar există și aici pe pământ cântări, liniștite sau sonore, care sunt foarte prețioase înaintea lui Dumnezeu, când inima unui om laudă în tăcere dragostea lui Dumnezeu, când se adâncește în veșnica îndurare a lui Isus și Îi mulțumește.

Există și cântări fără cuvinte și melodie, pe care nu le aude orice ureche.

Ce murmură pârâul când stai liniștit la umbră pe mal, în timp ce apa clipocește peste pietre ?

Nu povestește el despre zilele copilăriei tale, despre anii care au zburat și despre ce va fi și va veni în viața ta, ce tu nu știi ? ...

Simțim că mergem spre veșnicie, spre Dumnezeu, spre a apărea în fața Aceluia care știe tot, la al Cărui tron de judecată toți oamenii trebuie să se înfățișeze, pentru a primi potrivit cu felul în care au procedat în viața trupestă, fie bine, fie rău. (II Corinteni 5 : 10) [Continuarea în numărul viitor. Preluare din :

Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui I V I Georg von Viebahn, BERLIN I 1900 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 11

ADONIRAM JUDSON

Apostolul Burmei

Făcuse tuberculoză la gât. Medicii i-au recomandat un voiaj pe mare, căci aerul acela i-ar face bine.

La început n-a vrut, dar la stăruințele Sarei a plecat pe mare până la Calcuta și i se părea că s-a făcut mai bine, dar într-o zi a făcut febră mare, dureri și tuse. Ajuns acasă, și-a impus un regim de tăcere.

După zece luni de tăcere, în octombrie 1839, a predicat într-o duminică dimineața, dar încet, încât unii din spate nu l-au auzit bine. Toți l-au sfătuit să-și ia un concediu, să plece în America pentru tratament, dar n-a vrut.

Între timp, s-a îmbolnăvit Sara de dezinterie, cu febră înaltă. Atunci și-au luat copiii și au plecat la Calcuta.

Acolo, le-a murit copilul cel mai mic, ce avea doar doi ani. După șase luni s-au reîntors fără să aibă situația îmbunătățită.

Judson vedea că nu mai poate să predice, dar se gândea măcar să termine dicționarul limbii burmeze pe care-l începuse. Boala Sarei însă s-a înrăutățit.

Din această cauză, în luna mai 1845, s-au imbarcat pe o corabie și au plecat spre America.

Dar după ce au trecut de Capul Bunei Speranțe, pe la mijlocul Atlanticului, Sara a plecat în veșnicie.

Făcând o oprire la insula Sf. Elena, au coborât trupul ei și l-au înmormântat pe insulă.

Din nou Judson a rămas singur, având de acum și răspunderea cu creșterea copiilor ... (Continuarea va fi în numărul viitor)

PRIMEJLIA DIN PUȚ

Într-un orașel dintr-o provincie șvăbească, erau de făcut lucrări la conducta de apă.

Acestea i-au fost predate tânărului S., care mai executase asemenea lucrări și era cunoscut în tot orașul ca un om conștiincios și scrupulos.

El făcea parte dintre cei „evlavioși” și nu făcea din aceasta un secret. Acestui om i-a fost încredințată lucrarea la conducta de apă.

Zi de zi era cu muncitorii lui la lucru. Sperau ca în câteva zile să termine. Într-un loc mai aveau probleme.

Trebuia săpat un puț adânc de vreo șase metri. Au fost luate toate măsurile de prevedere, toate marginile puțului au fost sprijinite și proptite.

Pentru că se grăbeau cu lucrarea, unii dintre muncitori trebuiau să vină și noaptea să sape.

După încă o examinare amănunțită a tuturor detaliilor, S. a plecat într-o zi ... (Continuarea pe pagina 4)

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]

**„Doamne Isuse,
vino te rog și în viața mea !”**

[Continuare pe pagina 4]